

РОЗВИТОК ПРОЦЕСІВ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ В ЕКОНОМІЦІ

Козуб Д.Р., магістр

Миколаївський національний аграрний університет

В економічній сфері глобалізація асоціюється з розвитком капіталізму як економічної системи, часто на основі віри в саморегулювання ринків. Глобалізація сприяла розвитку економічної свободи і нібито підняла рівень життя в усьому світі, навіть якщо у відносному вираженні розрив між багатими і бідними зростає. Глобалізація пов'язана з розвитком міжнародної торгівлі і глобального розподілу виробництва товарів і послуг за рахунок скорочення бар'єрів у міжнародній торгівлі, таких як тарифи, експортні мита і імпорتنі квоти та скорочення обмежень на пересування капіталу та інвестицій. Глобалізація процесів аутсорсингу і периферії прискорюється. Транснаціональні корпорації (ТНК) можуть інтенсивно використовувати невеликі і середні підприємства, за найнижчою можливою ціною на світовому рівні через аутсорсинг. Для малих та середніх підприємств, можливо, важко протистояти глобальній конкуренції та забезпечити права своїх працівників/працівниць. ТНК не так легко притягнути до відповідальності за порушення прав людини, за умови коли корпорація юридично зареєстрована в одній державі, в той час як вона веде свою діяльність в іншій.

Глобалізація також вплинула на приватизацію комунальних підприємств і товарів. Нещодавно інші товари, такі як насіння або ліки, були віднесені до економічних благ і інтегровані в торгові угоди[4]. Глобалізація зробила свій внесок у розвиток корпоративної соціальної відповідальності і в занепокоєння про підзвітність неурядових суб'єктів, за їх діяльність, зокрема за негативний вплив на довкілля, на громади і так далі. Споживчі бойкоти і кампанії також змусили ТНК бути більш уважними до соціальної відповідальності та ризику щодо їхньої репутації[1].

Міжнародний валютний фонд (МВФ) надає консультації з питань політики та фінансування для країн-членів, що зазнають економічних

труднощів, а також працює з країнами, що розвиваються, щоб допомогти їм досягти макроекономічної стабільності і скорочення бідності. Умови МВФ являють набір стратегій або «умов», які МВФ вимагає в обмін на фінансові ресурси.

Світовий банк надає кредити країнам, що розвиваються, з метою скорочення масштабів бідності, приймаючи рішення щодо зобов'язань сприяти іноземним інвестиціям, міжнародній торгівлі та полегшенню капіталовкладень. Маючи важливий вплив на країни, що розвиваються, і навіть незважаючи на те, що він представляє 186 країн,

Світова організація торгівлі (СОТ) є організацією, яка контролює і лібералізує міжнародну торгівлю. Створена у 1995 році, СОТ займається регулюванням торгівлі між країнами-членами, забезпечує основу для переговорів та оформлення торгових угод і процес вирішення спорів, спрямованих на забезпечення дотримання учасниками угод СОТ[2].

У відповідь на фінансово-економічну глобалізацію багато представників громадянського суспільства виступають проти недостатнього регулювання прав великих багатонаціональних корпорацій, а також проти негативного впливу торгових угод і дерегулювання фінансових ринків. Цей міжнародний рух, який зазвичай називається антиглобалізаційним, або рух за зміни глобалізації, об'єднує профспілки, екологічні неурядові організації, політичні, правозахисні, наукові кола, жіночі організації та всіх, хто зацікавлений у створенні більш справедливого світу, який, відповідно до їх переконань, не може існувати до тих пір, доки дерегулювання та глобальна конкуренція торгівлі є основними цінностями економічного співробітництва і розвитку[3].

Усвідомлення проблем глобалізації значно збільшилося за останні десятиліття і зросли вимоги до більшої підзвітності міжнародних органів. Рішення, які раніше, приймалися урядами, банківськими і торговими органами, міжнародними організаціями та державними установами за закритими дверима, в даний час відкриті і інтенсивно обговорюються публічно. Обурення і

протести також стали глобальним явищем, протести відбуваються на кожному континенті[2].

Список використаних джерел

1. Філіпенко А.С./Глобальні форми економічного розвитку: історія і сучасність. 2007. 670с.
2. Соколенко С.И./ Глобальные рынки XXI века: перспективы Украины: Логос, 1998.-568с. 3.
3. Лук'яненко Д.Г./Стратегії економічного розвитку в умовах глобалізації: монографія. К.: КНЕУ, 2001 538с
4. 9. Глобалізація // Економічна енциклопедія. Т. 1. К.: Академія, 2000. С. 264-265

Науковий керівник: Табацкова Г.В., кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки підприємств

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ І ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК

Куліш М.М., магістр

Миколаївський національний аграрний університет

На сьогодні існує багато дискусій на досить актуальну тему вигод та втрат, від такого феномену як глобалізація. Однак, сучасний стан розвитку цього процесу показує людству нові виклики з якими потрібно рахуватися, а не лише давати свою оцінку – добре або погано. Глобалізація є невідворотнім процесом, який вимагає системних змін як в організаційному, також і в психологічному плані [1]. Дане питання є настільки широким, що ним переймалась значна кількість як і науковців, так і державних діячів. Великий внесок в дослідження цього питання зробили співробітники Міжнародних 2 організацій (ООН, МВФ, Група світового банку тощо). Серед вітчизняних науковців ґрунтовним дослідженням цього питання займаються Ю.Н. Пахомов, О.М. Мозговий, В.М. Лукашевич, О.В. Плотніков, А.С. Філіпенко, Ю.Г. Козак та інші. Серед іноземних – Дж. Стігліц, А. Краай, У.Т. Андерсон, К.Аннан, Дж. Норберк та інші [2].